

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

01 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena, Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Oficiul Central, Sîrbu Lilia, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 04 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-i pe

Dermenji Mihail XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX;

Cojocari Vladislav XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX;

Diaconu Constantin XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX;

Poclit Vasile XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX;

Chele Alexandru XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 05.07.2017 – 31.05.2018 (prima instanță);
2. 29.06.2018 – 04.11.2019 (instanța de apel);
3. 07.02.2020 – 01.07.2020 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia (sediul Central) din 31 mai 2018, Dermenji Mihail, Cojocari Vladislav, Diaconu Constantin, Poclit Vasile și Chele Alexandru au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art.

233 Cod penal, fiind stabilită pentru fiecare pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, ce constituie suma de 30 000 lei, cu privire de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita activitate în legătură cu vânatul, pe un termen de 3 ani.

A fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpaților a cheltuielilor pentru efectuarea expertizelor.

De asemenea, a fost dispusă confiscarea specială și trecerea gratuită și forțată în proprietatea statului a armelor recunoscute și anexate la dosar în calitate de corpuri delictive.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Dermenji Mihail, Cojocari Vladislav, Diaconu Constantin, Poclit Vasile, Chele Alexandru, prin înțelege prealabilă, la 06.01.2017, ora exactă nefiind stabilită, urmărind din timp scopul de a vâna ilegal animale sălbatice, contrar prevederilor art. 4, pct. 3) din Hotărârea Guvernului Republicii Moldova cu privire la efectuarea vânătorii în sezonul de vânătoare 2016-2017, nr. 963 din 08.08.2016, au mers în pădurea situată în preajma s. Sărata Nouă, r-nul Leova, cantonul nr. 12, parcela nr. 74 și încălcând cerințele Regulamentului gospodăriei cinegetice, anexă la Legea regnului animal, nr. 439-XIII din 27.04.1995, având asupra sa armele de vânătoare ce le aparțin, unde Dermenji Mihail a împușcat un animal de specia porc sălbatic, care conform actului de înregistrare a animalului pierit la 07.01.2017, este un mistreț de sex feminin de vârsta 1 an și greutatea de 46 kg, cauzând astfel Întreprinderii de Stat "*Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara*", potrivit anexei nr. 6 la Legea regnului animal, o daună în mărime de 250 unități convenționale.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpaților în baza art. 233 Cod penal, *vânatul ilegal, adică vânatul fără autorizație corespunzătoare, în perioada interzisă și în locul interzis, cauzând daune în proporții ce depășesc 200 unități convenționale.*

2. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către:

2.1 Procurorul în Procuratura raionului Cimișlia, Oborocean Iurie, care a solicitat casarea parțială a sentinței în latura civilă, în partea neîncasării cheltuielilor judiciare, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă încasarea de la Dermenji Mihail, Cojocari Vladislav, Diaconu Constantin, Poclit Vasile și Chele Alexandru, în contul statului cheltuielile judiciare în mărime de 7020 lei suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare, în rest, sentința să fie menținută fără modificări, invocând că, la materialele cauzei penale au fost anexate actele respective, ce confirmă cheltuielile judiciare suportate de stat la efectuarea expertizelor judiciare,

prima instanță nu a ținut cont de prevederile art. 227 alin. (1); 229 alin. (2) Cod de procedură penală.

2.2 Avocatul Șcheau Igor în numele inculpaților Poclit Vasile, Diaconu Constantin și Chele Alexandru, solicitând casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care a achita inculpații Poclit Vasile, Diaconu Constantin și Chele Alexandru din motivul lipsei faptului infracțiunii, invocând că;

- prima instanță a apreciat în mod eronat probele administrate, ignorând faptul că partea acuzării nu a putut demonstra convingător existența faptului infracțiunii în privința inculpaților Chele A., Poclit V. și Diaconu C., partea acuzării nu a putut demonstra faptul că cei 3 inculpați s-au aflat în genere în pădurea din preajma sat. Sărata Noua pe data de 06.01.2017;

- toți cei 3 inculpați au confirmat cu certitudine, că au avut discuții cu ofițerul de urmărire penală și de facto au fost audiați de acesta până la sosirea apărătorilor acestora, ceea ce este o gravă încălcare a drepturilor acestora la apărare și la un proces penal echitabil, inculpații dați au confirmat că au primit promisiuni verbale, de la ofițerul de urmărire penală de a semna declarațiile expuse de acesta, urmând a fi scoși ulterior de sub urmărire penală, fapt care este iarăși inacceptabil în cadrul procesului penal, poziția dată se confirmă și prin faptul că în conținutul proceselor-verbale de audiere a celor 3 inculpați dar și la audierea ca învinuiți aceștia menționează că nu recunosc vina pentru faptele incriminate;

- acțiunile ilegale ale organului de urmărire penală în raport cu inculpații se demonstrează și prin faptul că ofițerul de urmărire penală a audiat inculpații Dermeș M. și Cojocari V. în lipsa apărătorilor acestora; în scopul obținerii declarațiilor în folosul acuzării vizate (v. 1, f.d. 92, 93);

- cei trei inculpați au confirmat faptul că nu au folosit armele lor de foc pe data de 06.01.2018, ridicate ulterior de către organul de urmărire penală, ultima oară folosindu-le în luna decembrie 2016, la o vânătoare de fazani;

- aceștia au concretizat că deși au curățit armele lor de foc după ultima tragere, curățarea acestora a fost făcută în condiții casnice, fără utilizarea unui utilaj profesionist, fapt care a dus la depistarea urmelor de tragere pe armele de foc ridicate de la aceștia în cadrul expertizelor balistice și fizico-chimice judiciare menționate supra;

- nici unul dintre cei 3 inculpați nu este posesor de câini de vânătoare, contrariul nefiind demonstrat de partea acuzării, inculpații au menționat că au doar câini care nu sunt de rasă și pe care îi utilizează exclusiv la paza gospodăriilor proprii;

- cei 3 inculpați au menționat că anume la indicația inspectorului de sector au fost nevoiți de a se prezenta la IP Leova cu armele lor de vânătoare, deși nu au participat la vânatul ilegal expus în învinuire;

- cei 3 inculpați nu au fost depistați la fața locului sau recunoscuți de careva martori oculari, la fața locului au fost depistați și reținuți doar inculpații Dermenji M. și Cojocaru V., care fiind reținuți cu armele lor de vânătoare, în preajma mistrețului împușcat, au recunoscut vina pentru faptul efectuării vântului ilegal în pădurea din preajma sat. Sărata Nouă, r-nul Leova; pentru faptul că aceștia pe data de 06.01.2017, au urmărit și Dermneji M. a împușcat un porc mistreț; acești doi inculpați au confirmat că de facto au avut, între ei doi, o înțelegere de a vâna vulpi în preajma pădurii vizate și depistând porcul, ulterior acesta a fost împușcat de Dermenji M.;

- cei doi inculpați au confirmat cu certitudine că de facto nu au avut careva înțelegeri cu inculpatul Chele A., Poclit A. ori Diaconu C. pentru a vâna; înțelegându-se de a merge la vânat și vânând doar în doi și nu s-au întâlnit cu aceștia decât în incinta IP Leova după ce au fost reținuți;

- conform raportului de autosesizare din 06.01.2017 rezultă că se constată anume comiterea infracțiunii de către inculpații Dermenji M. și Cojocaru V. și nu de către ceilalți 3 inculpați, similar conform procesului-verbal de consemnarea a actelor constatate din 06.01.2017 of. de urm. penală ajunge la aceleași concluzii; - din demersul a IS Silvicultură Iargara din 09.01.2017 rezultă că anume Dermenji M. și Cojocaru V. au comis braconajul, cauzând prejudiciul material părții vătămate;

- prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 06.01.17 nu rezultă depistarea la fața locului a inculpaților Chele A., Poclit V. ori Diaconu C. iar în planșa fotografică se observă doar imaginile inculpaților Dermenji M. și Cojocari V.;

- procesele-verbale privind încălcarea legii regnului animal din 06.01.2017 stabilesc anume culpa inculpaților Dermenji M. și Cojocari V. și nicidecum a celorlalți 3 inculpați.

- procesul-verbal privind ridicarea armelor de foc, de examinare a acestora și de anexarea la materialele cauzei penale cu recunoașterea ca corpuri delictive nu sunt decât niște acte procesuale în care s-a consemnat mersul unor acțiuni procesuale - care nu demonstrează existența faptei infracțiunii în acțiunile celor 3 inculpați;

- în privința rapoartelor de expertiză balistică și chimico-judiciară în privința armelor de foc (la care s-a referit supra), se impune precizarea că acestea dovedesc faptul că armele vizate sunt arme de foc, cu țeava lisă, pasibilă de utilizare conform destinației sale, confecționate conform destinației sale, fapt care nu a fost infirmat

de către inculpați, or cei trei inculpați au menționat că armele le aparțin, aceștia au făcut trageri din ele după ultima curățare, folosindu-se de armele date la o vânatoare de fazani din luna octombrie a anului 2016;

2.3 Avocatul Rusev Serghei în numele inculpatului Cojocari Vladislav, solicitând casarea sentinței în partea aplicării pedepsei și confiscarea specială, cu emiterea unei noi hotărâri prin care inculpatului Cojocari Vladislav să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității fără a aplica confiscarea specială a armei, invocând că:

- prima instanță incorect nu a stabilit circumstanțele atenuante potrivit prevederilor art. 76 alin. (1) lit. a), e) și f) Cod penal, și anume faptul că Cojocari Vladislav pentru prima oară a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, și-a recunoscut vinovăția și sincer s-a căit de cele comise precum și faptul că inculpatul a reparat benevol paguba pricinuită, inculpatul a argumentat în fața instanței de judecată că starea sa materială este una deplorabilă, are la întreținere 3 copii minori și recunoscându-și vinovăția a solicitat să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, deoarece o pedeapsă sub formă de amendă nu va fi în stare să o execute;

- instanța de judecată nu a luat în considerare posibilitățile lui Cojocari V. la executarea reală și efectivă a pedepsei stabilite sub formă de amendă;

- nici procurorul în demersul său nu a argumentat necesitatea aplicării confiscării speciale și nici instanța de judecată nu a explicat acest aspect, a considerat că confiscarea specială în acest caz este inoportună și disproporțională circumstanțelor cauzei, or reieșind din faptul că inculpatul Cojocari Vladislav a recunoscut vina integral și se căiește sincer de ceia ce a comis, a mai comunicat instanței de judecată că această armă urmează să o vândă pentru a obține anumite resurse financiare în scopul întreținerii familiei sale deoarece este conștient că urmează să înceteze activitatea sa de vânător.

2.4 Avocatul Rusev Serghei în numele inculpatului Dermenji Mihail, solicitând casarea sentinței în partea aplicării pedepsei și confiscarea specială, cu emiterea unei noi hotărâri prin care inculpatului Dermenji Mihail să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității fără a aplica confiscarea specială a armei, invocând că:

- prima instanță incorect nu a stabilit circumstanțele atenuante potrivit prevederilor art. 76 alin. (1) lit. e) și f) Cod penal, și anume faptul că Dermenji Mihail și-a recunoscut vinovăția și sincer s-a căit de cele comise precum și faptul că inculpatul a reparat benevol paguba pricinuită, inculpatul a argumentat în fața instanței de judecată că starea sa materială este una deplorabilă, și recunoscându-și vinovăția a solicitat să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată

în folosul comunității, deoarece o pedeapsă sub formă de amendă nu va fi în stare să o execute;

- instanța de judecată nu a luat în considerare posibilitățile lui Dermenji Mihail la executarea reală și efectivă a pedepsei stabilite sub formă de amendă, nici procurorul în demersul său nu a argumentat necesitatea aplicării confiscării speciale și nici instanța de judecată nu a explicat acest aspect, a considerat că confiscarea specială în acest caz este inoportună și disproporțională circumstanțelor cauzei, or reieșind din faptul că inculpatul Dermenji Mihail a recunoscut vina integral și se căiește sincer de ceia ce a comis, a mai comunicat instanței de judecată că această armă urmează să o doneze fiului.

3. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 04 noiembrie 2019, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței.

3.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că, prima instanță întemeiat a pronunțat în privința inculpaților sentința de condamnare și corect a ajuns la concluzia că inculpații Dermenji Mihail, Cojocari Vladislav, Diaconu Constantin, Poclit Vasile și Chele Alexandru sunt vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 233 Cod penal și corect a stabilit vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii de vânat ilegal, corect a reținut încadrarea juridică a faptei în baza art. 233 Cod penal, drept urmare fiind corect stabilită pedeapsa definitivă în baza acestei norme.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, analizând probele cercetate direct și nemijlocit în instanța de apel, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, și apreciindu-le în baza propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, conform art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel a considerat că, este demonstrată pe deplin vinovăția inculpaților Dermenji Mihail, Cojocari Vladislav, Diaconu Constantin, Poclit Vasile și Chele Alexandru, în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 233 Cod penal conform indicilor: vânatul fără autorizația corespunzătoare în perioada interzisă și în locul interzis, dacă acesta a cauzat daune ce depășesc 200 de unități convenționale.

Instanța de apel a mai indicat că prima instanță just a apreciat critic declarațiile inculpaților Cojocari Vladislav și Dermenji Mihail date în instanța de judecată în partea ce se referă la faptul că nu au participat împreună cu Diaconu Constantin, Poclit Vasile și Chele Alexandru la vânătoarea ilegală, precum și declarațiile ultimilor la fel depuse în cadrul cercetării judecătorești potrivit versiunii căror nu au participat la vânătoarea ilegală, deoarece declarațiile inculpaților în acest sens sunt depuse de către Cojocari Vladislav și Dermenji

Mihail cu scopul de a-i absolvi de pedeapsa penală pe inculpații Diaconu Constantin, Poclit Vasile și Chele Alexandru, iar însăși declarațiile ultimilor prin care au negat în instanța de judecată și în instanța de apel că au participat la vânătoreala ilegală.

Instanța de apel a mai statuat că Diaconu Constantin, Poclit Vasile și Chele Alexandru au dat declarații că nu sunt implicați la săvârșirea infracțiunii cu scopul de a se eschiva de răspunderea penală pentru faptele incriminate, totodată prima instanță întemeiat a stabilit că declarațiile inculpaților de negare a vinovăției conform învinuirii incriminate este o metodă de a se apăra, deoarece în susținerea acestor declarații, nu s-au prezentat careva probe.

Totodată, instanța de apel a mai menționat că prima instanță corect a respins ca neîntemeiată versiunea apărării potrivit căreia, inculpații fiind audiați în cadrul urmăririi penale au depus declarații neveridice că: au participat la vânătoreala ilegală deoarece așa au fost consultați de către reprezentanții organului de urmărire penală pentru a nu fi trași la răspundere penală, deoarece așa cum reiese din însăși declarațiile depuse de către aceștia în calitate de bănuiți precum și cele depuse în calitate de învinuiți, aceste declarații au fost scrise în prezența avocaților, care la fel le-au semnat.

În continuare, instanța de apel a mai indicat că pedeapsa numită inculpațiilor Dermenji Mihail, Cojocari Vladislav, Diaconu Constantin, Poclit Vasile și Chele Alexandru de către prima instanță este echitabilă, asigurându-se restabilirea echității sociale și prevenirea comiterii de noi infracțiuni și va duce la conștientizarea de către inculpați a necesității respectării legii, ceea ce asigură îndeplinirea scopului pedepsei penale, prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, potrivit cărora pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și altor persoane.

Referitor la argumentele din apelul avocatului Rusev Serghei în interesele inculpatului Cojocari Vladislav prin care acesta a solicitat casarea sentinței vizate în partea ce ține de aplicarea pedepsei penale și aplicarea confiscării speciale, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care inculpatului Cojocari Vladislav, ținând cont de existența unui cumul de circumstanțe atenuante să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității potrivit limitei minime stabilite de prevederile art. 233 Cod penal, iar solicitarea aplicării prevederilor art. 106 Cod penal să fie respinsă ca neîntemeiată, instanța de apel la fel le-a considerat neîntemeiate.

Cât privește argumentele apelantului precum că instanța în cazul stabilirii pedepsei nu a ținut cont de circumstanțele atenuante stabilite și anume: prezența

copiilor minori în familia inculpatului, starea sa materială este una deplorabilă – pedeapsa sub formă de amendă stabilită de prima instanță este cea mai blândă pedeapsă stabilită de lege, pentru această infracțiune, suplimentar, careva probe la starea materială a inculpatului Cojocari Vladislav dificilă nu s-au prezentat, respectiv instanța de apel a considerat ca corectă soluția de stabilire a acestei pedepse sub formă de amendă.

Starea de pericol pe care o generează lăsarea mai departe a acestor bunuri în posesia făptuitorului este prezumată, prezumția fiind absolută, astfel încât nu se poate face dovada contrară a inexistenței unei atare stări de pericol. Sursa acestei stări de pericol o constituie temerea că, prin păstrarea în patrimoniul făptuitorului a bunului folosit la săvârșirea acțiunii ilicite, acesta va fi implicit încurajat să săvârșească noi fapte prevăzute de legea penală, respectiv, instanța de apel a conchis că prima instanță întemeiat a aplicat la caz confiscarea specială, or fiind lipsit de posibilitatea folosirii armei, Cojocari Vladislav va avea posibilitatea de a se folosi de aceasta și nu sunt careva confirmări ale faptului că el va vinde arma și va recupera careva bani pentru familia sa, încetându-și activitatea sa de vânzător.

Verificând actele cauzei ce țin de starea familială și materială a inculpaților instanța de apel a notat că nu sunt pasibile încasării de la inculpații Dermenji Mihail, Cojocari Vladislav, Diaconu Constantin, Poclit Vasile și Chele Alexandru în beneficiul statului cheltuielile judiciare suportate de stat, deoarece în cadrul urmăririi penale nu au fost suportate careva cheltuieli judiciare care ar putea fi încasate de la ei, așa cum, solicitantul efectuării expertizelor este statul Republica Moldova, în persoana organului de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Leova, prin urmare, obligația de suportare a cheltuielilor pentru efectuarea expertizelor judiciare o poartă anume statul Republica Moldova în persoana organului de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Leova ca solicitant.

Totodată, instanța de apel a indicat că această concluzie este întemeiată pe prevederile art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii, cu următorul conținut: plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

4. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Oficiul Central, Sîrbu Lilia, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, prin care a solicitat, casarea deciziei în partea soluției privind cheltuielile judiciare, cu dispunerea transmiterii cauzei la rejudecare, invocând argumente similare cu cele indicate de către procuror în apel (pct. 2.1 din prezenta decizie), invocând suplimentar:

- deși în partea descriptivă a sentinței, prima instanță s-a expus asupra

demersului procurorului privind cheltuielile judiciare, în dispozitivul sentinței lipsește dispoziția referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare, eroare ce nu a fost corectată de instanța de apel.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, se reține că recurentul contestă decizia instanței de apel, indicând temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, criticând decizia instanței de apel anume în partea motivării soluției acesteia privind respingerea solicitării procurorului de încasare din contul inculpaților a cheltuielilor suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare în prezenta cauză penală și că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile și motivele invocate de recurent în susținerea acestora nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Colegiul penal analizând textul deciziei atacate (f.d. 57-88, vol. IV) în coraport cu motivele invocate de recurent, atestă că instanța de apel s-a expus argumentat și motivat asupra aspectelor contestate și în prezentul recurs ordinar, bazându-și just soluția privind respingerea apelului și solicitării părții acuzării de a dispune încasarea cheltuielilor pentru efectuarea expertizelor din contul inculpaților în baza prevederilor legale stipulate în art. 227, 229 Cod de procedură penală și art. 143 alin. (2) Cod penal, în vigoare la momentul efectuării expertizelor, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei

motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Totodată, Colegiul penal atestă corectitudinea deciziei instanței de apel și din considerentul că expertizele dispuse în prezenta cauză penală, au fost efectuate la 31.01.2017 (f.d. 117-119, 126-128, 133-137, 144-146, 152-157, 163-165, vol. I), adică până la data de 09.02.2018, atunci când au intrat în vigoare modificările în art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală (red. 05.04.2012), acesta fiind abrogat prin Legea nr. 316 din 22.12.2017, prin ce a fost exclusă prevederea imperativă că plata pentru efectuarea expertizelor prevăzute la alin. (1) a aceluiași articol se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

Prin urmare, având în vedere că la momentul efectuării expertizelor judiciare în speță erau în vigoare prevederile din art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală (red. 05.04.2012), specificate supra, Colegiul penal constată corectitudinea soluției instanței de apel de a respinge solicitarea procurorului de a fi dispusă încasarea cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare din contul inculpaților Dermenji Mihail, Cojocari Vladislav, Diaconu Constantin, Poclit Vasile și Chele Alexandru și ele evident că au fost trecute în contul statului, nefiind identificate careva erori de drept și temeuri de a interveni în decizia instanței de apel, sub aspectele contestate.

La fel, ce ține de argumentul că "*deși în partea descriptivă a sentinței, prima instanță s-a expus asupra demersului procurorului privind cheltuielile judiciare, în dispozitivul sentinței lipsește dispoziția referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare, eroare ce nu a fost corectată de instanța de apel.*", Colegiul penal atestă că nu poate fi acceptat, or chestiunea invocată de recurent nu constituie nicidecum o eroare, deoarece dispozitivul sentinței corespunde rigorilor stipulate la art. 395, 397 Cod de procedură penală, fiind clar indicat că a fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpaților în beneficiul statului a cheltuielilor pentru efectuarea expertizelor în cadrul urmăririi penale și astfel fiind clar și evident că aceste cheltuieli se fac din contul bugetului de stat.

Totodată, ce ține de temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, indicat de recurent, Colegiul penal atestă că acesta l-a invocat declarativ, fără a prezenta nici un motiv în susținerea temeiniciei acestuia.

6. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de instanța de apel, este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Oficiul Central, Sîrbu Lilia, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 04 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-i pe **Dermeji Mihail XXXXX, Cojocari Vladislav XXXXX, Diaconu Constantin XXXXX, Poclit Vasile XXXXX, Chele Alexandru XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **30 iulie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Boico Victor